

عیسی شفا می‌کند مفلوج را در حوضی بیت حسدا

¹ و بعد از آن یهود را عیدی بود و عیسی به اورشلیم آمد. ² و در اورشلیم نزد باب‌الصَّان حوضی است که آن را به عبرانی بیت حسدا می‌گویند که پنج رواق دارد. ³ و در آنجا جمعی کثیر از مریضان و کوران و لنگان و شلان خوابیده، منتظر حرکت آب می‌بودند. ⁴ زیرا که فرشته‌ای از جانب خداوند گاه بر آن حوض نازل می‌شد و آب را به حرکت می‌آورد؛ هرکه بعد از حرکت آب، اول وارد حوض می‌شد، از هر مرضی که داشت شفا می‌یافت. ⁵ و در آنجا مردی بود که سی و هشت سال به مرضی مبتلا بود. ⁶ چون عیسی او را خوابیده دید و دانست که مرض او طول کشیده است، بدو گفت، آیا می‌خواهی شفا یابی؟ ⁷ مریض او را جواب داد که ای آقا کسی ندارم که چون آب به حرکت آید، مرا در حوض بیندازد، بلکه تا وقتی که می‌آیم، دیگری پیش از من فرو رفته است. ⁸ عیسی بدو گفت، برخیز و بستر خود را برداشته، روانه شو! ⁹ که در حال، آن مرد شفا یافت و بستر خود را برداشته، روانه گردید. و آن روز سَبَّت بود.

¹⁰ پس یهودیان به آن کسی که شفا یافته بود، گفتند، روز سَبَّت است و بر تو روا نیست که بستر خود را برداری. ¹¹ او در جواب ایشان گفت، آن کسی که مرا شفا داد، همان به من گفت بستر خود را بردار و برو. ¹² پس از او پرسیدند، کیست آنکه به تو گفت، بستر خود را بردار و برو؟ ¹³ لیکن آن شفا یافته نمی‌دانست که بود، زیرا که عیسی ناپدید شد چون در آنجا ازدحامی بود. ¹⁴ و بعد از آن، عیسی او را در معبد یافته بدو گفت، اکنون شفا یافته‌ای. دیگر خطا مکن تا برای تو بدتر نگردد. ¹⁵ آن مرد رفت و یهودیان را خبر داد که آنکه مرا شفا داد، عیسی است. ¹⁶ و از این سبب یهودیان بر عیسی تعدی می‌کردند، زیرا که این کار را در روز سَبَّت کرده بود. ¹⁷ عیسی در جواب ایشان گفت که: پدر من تا کنون کار می‌کند و من نیز کار می‌کنم. ¹⁸ پس از این سبب، یهودیان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که نه تنها سَبَّت را می‌شکست بلکه خدا را نیز پدر خود گفته، خود را مساوی خدا می‌ساخت.

عیسی ادعای خود را ثابت می‌کند

یسوع یشفی عند برکه بیت حسدا

¹ وَبَعْدَ هَذَا كَانَ عِيدٌ لِلْيَهُودِ، فَصَعِدَ يَسُوعُ إِلَى أُورُشَلِيمَ. ² وَفِي أُورُشَلِيمَ عِنْدَ بَابِ الصَّانِ بِرَكَّةٌ يُقَالُ لَهَا بِالْعِبْرَانِيَّةِ: بَيْتُ حَسَدَا، لَهَا خَمْسَةُ أَرْوَاقَةٍ. ³ فِي هَذِهِ كَانَ مُصْطَلِعًا جُمُوهٌ كَثِيرٌ مِنْ مَرْضَى وَعُمِي وَعَرْجٌ وَغَسَمٌ يَتَوَقَّعُونَ تَحْرِيكَ الْمَاءِ. ⁴ لَأَنَّ مَلَكًا كَانَ يَنْزِلُ أحيانًا فِي الْبِرَكَّةِ وَيُحَرِّكُ الْمَاءَ، فَمَنْ تَزَلَ أَوَّلًا بَعْدَ تَحْرِيكِ الْمَاءِ كَانَ يَبْرَأُ مِنْ أَيِّ مَرَضٍ اعْتَرَاهُ. ⁵ وَكَانَ هُنَاكَ إِنْسَانٌ بِهِ مَرَضٌ مُنْذُ ثَمَانٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً. ⁶ هَذَا رَأَى يَسُوعَ مُصْطَلِعًا وَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَمَانًا كَثِيرًا فَقَالَ لَهُ: أَتُرِيدُ أَنْ تَبْرَأَ؟ أَجَابَهُ الْمَرِيضُ: يَا سَيِّدُ، لَيْسَ لِي إِنْسَانٌ يُلْقِينِي فِي الْبِرَكَّةِ مَتَى تَحَرَّكَ الْمَاءُ، بَلْ بَيْنَمَا أَنَا أَتِ يَنْزِلُ قُدَّامِي آخَرٌ. ⁸ قَالَ لَهُ يَسُوعُ: فُم، أَحْمِلْ سَرِيرَكَ وَامْشِ. ⁹ فَخَالَ بَرِيءُ الْإِنْسَانِ وَحَمَلَ سَرِيرَهُ وَمَشَى. وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سَبْتُ.

¹⁰ فَقَالَ الْيَهُودُ لِلَّذِي شَفَى: إِنَّهُ سَبْتُ. لَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تَحْمِلَ سَرِيرَكَ. ¹¹ أَجَابَهُمْ: إِنَّ الَّذِي أُبْرَأَنِي هُوَ قَالَ لِي: أَحْمِلْ سَرِيرَكَ وَامْشِ. ¹² فَسَأَلُوهُ: مَنْ هُوَ الْإِنْسَانُ الَّذِي قَالَ لَكَ أَحْمِلْ سَرِيرَكَ وَامْشِ؟ ¹³ أَمَّا الَّذِي شَفَى فَلَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ مَنْ هُوَ، لَأَنَّ يَسُوعَ اعْتَزَلَ إِذْ كَانَ فِي الْمَوْضِعِ جَمْعٌ. ¹⁴ بَعْدَ ذَلِكَ وَجَدَهُ يَسُوعُ فِي الْهَيْكَلِ وَقَالَ لَهُ: هَا أَنْتَ قَدْ بَرَنْتَ، فَلَا تُخْطِئْ أَيْضًا لِنَلَّا يَكُونَ لَكَ أَشَرٌ. ¹⁵ فَصَصَّى الْإِنْسَانُ وَأَخْبَرَ الْيَهُودَ أَنَّ يَسُوعَ هُوَ الَّذِي أُبْرَأَهُ. ¹⁶ وَلِهَذَا كَانَ الْيَهُودُ يَطْرُدُونَ يَسُوعَ وَيَطْلُبُونَ أَنْ يَقْتُلُوهُ لِأَنَّهُ عَمِلَ هَذَا فِي سَبْتٍ. ¹⁷ فَأَجَابَهُمْ يَسُوعُ: أَبِي يَعْمَلُ حَتَّى الْآنَ وَأَنَا أَعْمَلُ. ¹⁸ فَمِنْ أَجْلِ هَذَا كَانَ الْيَهُودُ يَطْلُبُونَ أَكْثَرَ أَنْ يَقْتُلُوهُ، لِأَنَّهُ لَمْ يَقْضِ السَّبْتَ فَقَطْ بَلْ قَالَ أَيْضًا إِنَّ اللَّهَ أَبُوهُ، مُعَادِلًا نَفْسَهُ بِاللَّهِ.

سلطان يسوع

¹⁹ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: الْحَقُّ، الْحَقُّ، أَقُولُ لَكُمْ: لَا يَقْدِرُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَعْمَلَ مِنْ نَفْسِهِ شَيْئًا إِلَّا مَا يَنْظُرُ الْآبُ يَعْمَلُ، لَأَنَّ مَهْمَا عَمِلَ ذَلِكَ فَهَذَا يَعْمَلُهُ الْإِنْسَانُ كَذَلِكَ. ²⁰ لَأَنَّ الْآبَ يُحِبُّ الْإِنْسَانَ وَتُربيه جميع ما هُوَ يَعْمَلُهُ، وَسَرِيرِهِ أَعْمَالًا أَعْظَمَ مِنْ هَذِهِ لِيَتَعَجَّبُوا أَنْتُمْ. ²¹ لِأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْآبَ يُقِيمُ الْأَمْوَاتَ وَيُحْيِي كَذَلِكَ الْإِنْسَانُ أَيْضًا يُحْيِي مَنْ يَسَاءُ، ²² لَأَنَّ الْآبَ لَا يَبْذُرُ أَحَدًا بَلْ قَدْ أُعْطِيَ كُلُّ الدَّيُّوتَةِ لِلْإِنْسَانِ، لِكَيْ يُكْرِمَ الْجَمِيعَ الْإِنْسَانَ كَمَا يُكْرِمُونَ الْآبَ. مَنْ لَا يُكْرِمُ الْإِنْسَانَ لَا يُكْرِمُ الْآبَ الَّذِي أَرْسَلَهُ.

²⁴الْحَقُّ، الْحَقُّ، أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ مَنْ يَسْمَعُ كَلَامِي وَيُؤْمِنُ بِالَّذِي أَرْسَلَنِي فَلَهُ حَيَاةٌ أَبَدِيَّةٌ وَلَا يَأْتِي إِلَى دَيْتُونَةِ بَلٍ قَدْ انْتَقَلَ مِنَ الْمَوْتِ إِلَى الْحَيَاةِ. ²⁵الْحَقُّ، الْحَقُّ، أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ تَأْتِي سَاعَةٌ وَهِيَ الْآنَ، جِئْتُ يَسْمَعُ الْأَمْوَثَ صَوْتِ ابْنِ اللَّهِ وَالسَّامِعُونَ يَحْيَوْنَ. ²⁶لأنَّهُ كَمَا أَنَّ الْآبَ لَهُ حَيَاةٌ فِي دَاتِهِ كَذَلِكَ أُعْطِيَ الْإِبْنُ أَيْضاً أَنْ تَكُونَ لَهُ حَيَاةٌ فِي دَاتِهِ، ²⁷وَأَعْطَاهُ سُلْطَاناً أَنْ يَدِينَ أَيْضاً لأنَّهُ ابْنُ الْإِنْسَانِ. ²⁸لَا تَتَعَجَّبُوا مِنْ هَذَا، فَإِنَّهُ تَأْتِي سَاعَةٌ فِيهَا يَسْمَعُ جَمِيعُ الَّذِينَ فِي الْقُبُورِ صَوْتَهُ، ²⁹فَيَخْرُجُ الَّذِينَ فَعَلُوا الصَّالِحَاتِ إِلَى قِيَامَةِ الْحَيَاةِ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَى قِيَامَةِ الدَّيْتُونَةِ. ³⁰أَنَا لَا أَفِدِرُ أَنْ أَفْعَلَ مِنْ تَفْسِي سَيِّئاً. كَمَا أَسْمَعُ آدِينَ وَدَيْتُونِي عَادِلَةً لَأَنِّي لَا أَطْلُبُ مَشِيئَتِي بَلْ مَشِيئَةَ الْآبِ الَّتِي أَرْسَلَنِي.

کلمه الله تشهد ليسوع

³¹إِنْ كُنْتُ أَشْهَدُ لِنَفْسِي فَشَهَادَتِي لَيْسَتْ حَقّاً. ³²الَّذِي يَشْهَدُ لِي هُوَ آخَرٌ وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّ شَهَادَتَهُ الَّتِي يَشْهَدُهَا لِي هِيَ حَقٌّ. ³³أَنْتُمْ أَرْسَلْتُمْ إِلَيَّ يُوحَنَّا فَيَشْهَدُ لِلْحَقِّ. ³⁴وَأَنَا لَا أَقْبَلُ شَهَادَةً مِنْ إِنْسَانٍ، وَلَكِنِّي أَقُولُ هَذَا لِتَخْلُصُوا أَنْتُمْ. ³⁵كَانَ هُوَ السَّرَاحُ الْمُوقَدَ الْمُبِيرَ وَأَنْتُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَبْتَهَجُوا بِنُورِهِ سَاعَةً. ³⁶وَأَمَّا أَنَا فَلِي شَهَادَةٌ أُعْطِمْ مِنْ يُوحَنَّا، لِأَنَّ الْأَعْمَالَ الَّتِي أَعْطَانِي الْآبَ لَأَكْمَلَهَا، هَذِهِ الْأَعْمَالُ بِعَيْنِهَا الَّتِي أَنَا أَعْمَلُهَا، هِيَ تَشْهَدُ لِي أَنَّ الْآبَ قَدْ أَرْسَلَنِي. ³⁷وَالْآبُ نَفْسُهُ الَّتِي أَرْسَلَنِي يَشْهَدُ لِي. لَمْ تَسْمَعُوا صَوْتَهُ قَطُّ وَلَا أَبْصَرْتُمْ هَيْئَتَهُ، وَلَكِنْتُ لَكُمْ كَلِمَتُهُ تَأْتِيَةً فِيكُمْ، لِأَنَّ الَّذِي أَرْسَلَهُ هُوَ لَسْتُمْ أَنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِهِ. ³⁹فَتَسْأَلُوا الْكُتُبَ لِأَنَّكُمْ تَطْلُبُونَ أَنَّ لَكُمْ فِيهَا حَيَاةً أَبَدِيَّةً، وَهِيَ الَّتِي تَشْهَدُ لِي. ⁴⁰وَلَا تُرِيدُونَ أَنْ تَأْتُوا إِلَيَّ لِتَكُونَ لَكُمْ حَيَاةٌ.

⁴¹مَجْداً مِنَ النَّاسِ لَسْتُ أَقْبَلُ، وَلَكِنِّي قَدْ عَرَفْتُكُمْ أَنَّ لَيْسَتْ لَكُمْ مَحَبَّةُ اللَّهِ فِي أَنْفُسِكُمْ. ⁴³أَنَا قَدْ أَتَيْتُ بِاسْمِ أَبِي وَلَسْتُمْ تَقْبَلُونِي. إِنْ أَتَى آخَرٌ بِاسْمِ نَفْسِهِ قَدْ ذَكَرَ تَقْبَلُونَهُ. ⁴⁴كَيْفَ تَفْدِرُونَ أَنْ تُؤْمِنُوا وَأَنْتُمْ تَقْبَلُونَ مَجْداً بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ، وَالْمَجْدُ الَّذِي مِنَ الْإِلَهِ الْوَاحِدِ لَسْتُمْ تَطْلُبُونَهُ؟

⁴⁵لَا تَطْلُبُوا أَنِّي أَشْكُوكُمْ إِلَى الْآبِ، يُوجَدُ الَّذِي يَشْكُوكُمْ: وَهُوَ مُوسَى، الَّذِي عَلَيْهِ رَجَاؤُكُمْ. ⁴⁶لأنَّكُمْ لَوْ كُنْتُمْ تُصَدِّقُونَ مُوسَى لَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي، لِأَنَّهُ هُوَ كَتَبَ عَنِّي. ⁴⁷فَإِنْ كُنْتُمْ لَسْتُمْ تُصَدِّقُونَ كُتُبَ ذَاكَ فَكَيْفَ

¹⁹آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: آمین، آمین، به شما می‌گویم که: پسر از خود هیچ نمی‌تواند کرد مگر آنچه ببند که پدر به عمل آرد، زیرا که آنچه او می‌کند، همچنین پسر نیز می‌کند. ²⁰زیرا که پدر پسر را دوست می‌دارد و هرآنچه خود می‌کند بدو می‌نماید و اعمال بزرگتر از این بدو نشان خواهد داد تا شما تعجب ننمایید. ²¹زیرا همچنان که پدر مردگان را برمی‌خیزاند و زنده می‌کند، همچنین پسر نیز هر که را می‌خواهد زنده می‌کند. ²²زیرا که پدر بر هیچ‌کس داوری نمی‌کند بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است. ²³تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند، همچنان که پدر را حرمت می‌دارند؛ و کسی که به پسر حرمت نکند، به پدری که او را فرستاد احترام نکرده است.

²⁴آمین، آمین، به شما می‌گویم: هر که کلام مرا بشنود و به فرستنده من ایمان آورد، حیات جاودانی دارد و در داوری نمی‌آید، بلکه از موت تا به حیات منتقل گشته است. ²⁵آمین، آمین، به شما می‌گویم که: ساعتی می‌آید بلکه اکنون است که مردگان آواز پسر خدا را می‌شنوند و هر که بشنود زنده گردد. ²⁶زیرا همچنان که پدر در خود حیات دارد، همچنین پسر را نیز عطا کرده است که در خود حیات داشته باشد. ²⁷و بدو قدرت بخشیده است که داوری هم بکند زیرا که پسر انسان است. ²⁸و از این تعجب مکیند زیرا ساعتی می‌آید که در آن جمیع کسانی که در قبور می‌باشند، آواز او را خواهند شنید، ²⁹و بیرون خواهند آمد؛ هر که اعمال نیکو کرد، برای قیامت حیات و هر که اعمال بد کرد، جهت قیامت داوری. ³⁰من از خود هیچ نمی‌توانم کرد بلکه چنانکه شنیده‌ام داوری می‌کنم و داوری من عادل است زیرا که اراده خود را طالب نیستم بلکه اراده پدری که مرا فرستاده است.

³¹اگر من بر خود شهادت دهم شهادت من راست نیست. ³²دیگری هست که بر من شهادت می‌دهد و می‌دانم که شهادتی که او بر من می‌دهد راست است. ³³شما نزد یحیی فرستادید و او به راستی شهادت داد. ³⁴اما من شهادت انسان را قبول نمی‌کنم ولیکن این سخنان را می‌گویم تا شما نجات یابید. ³⁵او چراغ افروخته و درخشنده‌ای بود و شما خواستید که ساعتی به نور او شادی کنید. ³⁶و اما من شهادت

تُصَدِّقُونَ كَلَامِي؟

بزرگتر از یحیی دارم زیرا آن کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کامل کنم، یعنی این کارهایی که من می‌کنم، بر من شهادت می‌دهد که پدر مرا فرستاده است.³⁷ و خود پدر که مرا فرستاد، به من شهادت داده است که هرگز آواز او را نشنیده و صورت او را ندیده‌اید،³⁸ و کلام او را در خود ثابت ندارید زیرا کسی را که پدر فرستاد، شما بدو ایمان نیاوردید.³⁹ کتب را تفتیش کنید، زیرا شما گمان می‌برید که در آنها حیات جاودانی دارید؛ و آنها است که به من شهادت می‌دهد.⁴⁰ و نمی‌خواهید نزد من آیید تا حیات یابید.

⁴¹ جلال را از مردم نمی‌پذیرم.⁴² ولکن شما را می‌شناسم که در نفس خود محبت خدا را ندارید.⁴³ من به اسم پدر خود آمده‌ام و مرا قبول نمی‌کنید، ولی هرگاه دیگری به اسم خود آید، او را قبول خواهید کرد.⁴⁴ شما چگونه می‌توانید ایمان آرید و حال آنکه جلال از یکدیگر می‌طلبید و جلالی را که از خدای واحد است طالب نیستید؟

⁴⁵ گمان مبرید که من نزد پدر بر شما ادعا خواهم کرد. کسی هست که مدعی شما می‌باشد و آن موسی است که بر او امیدوار هستید.⁴⁶ زیرا اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید چونکه او درباره من نوشته است.⁴⁷ اما چون نوشته‌های او را تصدیق نمی‌کنید، پس چگونه سخنها را قبول خواهید کرد.